

Altea, 25 mei 2016.

Aan de fractievoorzitters van de politieke partijen van de 2^e Kamer der Staten Generaal

Onze organisatie, Vereniging Belangenbehartiging Nederlands Gepensioneerden in het Buitenland, begon haar activiteiten naar aanleiding van de gevolgen van de invoering van de Zorgverzekeringswet per 1.1.2006

De invoering van de ZVW en andere maatregelen van de Nederlandse overheid grijpen vaak diep in, in het persoonlijke leven van een groep Nederlanders, die in een levensfase verkeert waarin ze hoegenaamd geen invloed meer kunnen uitoefenen op de eigen levensomstandigheden na emigratie.

Politieke partijen gaan zich voorbereiden op de verkiezingen gepland voor 2017 en wij nemen de vrijheid u enkele thema's te noemen die ons ernstige zorgen baren. Wij verzoeken u die in overweging te willen nemen bij het opstellen van uw partijprogramma's.

Uit overwegingen van leesbaarheid van dit document beperken wij ons tot een zeer korte beschrijving van de probleemstelling. Wij zijn graag bereid u persoonlijk, mondeling of schriftelijk, verder te informeren.

- De **introdactie van de ZVW** had voor ons de volgende consequenties:
  - Particuliere zorgverzekeringen werden ons bij wet ontnomen en men dwong ons in de publieke zorg van het woonland tegen betaling van inkomensafhankelijke inhoudingen op pensioenen, AOW en lijfrentes. De rechter moest ingeschakeld worden om deze tot enigszins redelijke proporties te reduceren (woonlandfactoren).
  - De hoeksteen van het ziektekostenstelsel, de leeftijdssolidariteit, werd aan voorheen particulier verzekerde emigranten ontnomen alhoewel wij wèl daaraan altijd hadden bijgedragen.
  - De door ons in het vereveningsfonds mede opgebouwde reserves voor de verwachte extra kosten na pensionering werden door de ZVW overbodig en daarna als onrechtmatige staatssteun aan verzekeraars geschonken. Aan voorheen particulier verzekerden werd op deze wijze ongeveer 6 miljard euro aan reserves ontnomen die mede bestemd waren als vergrijzingsreserves.

Enkele andere gevolgen waren:

- Aanvullende ziektekostenverzekeringen zijn voor ons niet toegankelijk.
- Ons "verdragsrecht" wordt niet erkend als equivalent van een zorgverzekering waarop de meeste reiskostenverzekeringen gebaseerd zijn en derhalve kunnen wij ons niet verzekeren voor reizen buiten Europa.
- In verdragslanden met een dikwijls niet adequate kwaliteit zorg (Zuid- en Oost-Europa vooral) is een aanvullende particuliere zorgverzekering essentieel. Deze verzekeringen

zijn voor ons financieel onbereikbaar geworden door uitzetting uit de leeftijdssolidariteit. Gezien het ontbreken van een aannameverplichting worden deze ons ook op basis van leeftijd geweigerd. Onze wens is om boven het verdragsrecht te kunnen kiezen voor vrijwillige aansluiting bij de ZVW in aanvulling op het verdragsrecht. Immers ons gehele werkzame leven hebben we aan de leeftijdssolidariteit bijgedragen.

Bij een eerder verzoek daartoe aan de minister van VWS werd verwezen naar een vermeend conflict met de Verordening. Het ministerie heeft inmiddels zelf onderzoek verricht en daarbij vernomen dat er vanuit de EC geen enkele belemmering is en toch wordt volhard in de weigering.

- **Dubbel betalen.** Het verdragsrecht ten laste van Nederland is van dwingende aard waarvoor betaald moet worden via de eerder genoemde Verdragsbijdrage (ex art. 69 ZVW), ongeacht het gebruik daarvan. In landen waar de publieke zorg uit de algemene middelen wordt gefinancierd (b.v. Spanje, Denemarken, VK) betalen Nederlandse residenten inkomstenbelasting waarin de kosten van de woonlandzorg verdisconteerd zijn. Niettemin moeten wij nogmaals betalen en wel via het pensioenland Nederland voor diezelfde zorg waardoor het woonland dus uiteindelijk dubbel ontvangt.

Het ministerie van Financiën onderkent en betreurt deze ongewenste situatie. De verdragsgerechtigde betaalt dus onnodig een substantieel deel van zijn inkomen wegens een “weeffout” in de verordening. Eenvoudige oplossingen werden aangedragen maar deze werden niet opgevolgd.

- **Onzorgvuldig bestuur en willekeur.** In november 2007 werd onder auspiciën van de SVB een conferentie gehouden met als thema “migratie”. De boodschap die werd uitgedragen luidde: “de emigrerende gepensioneerde dient er zich rekenschap van te geven dat, overeenkomstig het beleid van de OECD, de EC en ook de Nederlandse regering, na vertrek, het centrum van zijn sociaal, financieel en economisch leven komt te liggen in zijn nieuwe woonland. Hij moet zich daar gedegen op voorbereiden”. De bestaande belastingverdragen en de ZVW werden benadrukt als wettelijk kader waarop we ons dienden te oriënteren.

Sindsdien is dat beleid 180 graden gekanteld. Over heel veel belastingverdragen wordt opnieuw onderhandeld met als inzet van Nederlandse zijde: bronheffing over pensioenen. Echter: de betrouwbaarheid van de overheid dient boven alles te prevaleren en daarom zouden bestaande gevallen moeten worden gerespecteerd.

Er is al genoeg angst over het ontbreken van inflatiecorrecties bij pensioenen en zelfs de weer dreigende korting daarop. Daarnaast zijn velen van ons recentelijk ook al slachtoffer geworden van de afschaffing KOB en de nieuwe Regeling Kwalificerende Buitenlandse Belastingplicht. Wij hebben ook geen begrip voor de gebleken willekeur dat voor het ene woonland de bronheffing vrijwel onmiddellijk van kracht wordt (zoals Duitsland) terwijl bij andere landen – terecht – een levenslange overgangsregeling voor bestaande gevallen in het vernieuwde belastingverdrag is aangebracht.

- **Compensatie mogelijke verlaging van pensioenen.**

Bij herhaling wordt door Nederlandse pensioenfondsen bedreigd met een verlaging van de pensioenen. Indien er corrigerende maatregelen volgen in de fiscale sfeer –waarover nu al

voorbereidingen worden getroffen door het kabinet - zal met de belangen van geëmigreerde gepensioneerden rekening dienen te worden gehouden. Wij verlangen dat onderzocht wordt of die correcties voor ons als emigranten wel van betekenis zouden zijn. Waar dat niet het geval is zijn andere correcties op hun plaats. We zijn graag bereid daarover mee te denken. Gedacht kan worden aan het achterwege laten van kortingen op de pensioenen voor emigranten of een correctie op de bijdrage ex art. 69 ZVW.

Kort samengevat zouden de meest acute en onrechtvaardige problemen waarmee we geconfronteerd worden als volgt opgelost moeten worden.

- Mogelijkheid tot vrijwillige aansluiting bij de ZVW in aanvulling op het verdragsrecht
- Bilaterale afspraken tot voorkoming van dubbele betaling voor zorgkosten met landen die publieke zorg financieren uit de algemene middelen.
- Respecteren van bestaande gevallen bij nieuwe belastingverdragen wanneer bronlandheffing over pensioenen wordt ingevoerd.
- In geval van compensatie voor pensioenverlaging voor NL ingezetenen een behandeling van vergelijkbare materiele aard voor geëmigreerde gepensioneerden

De EU had tot doelstelling het volledige vrije verkeer van personen te bewerkstelligen maar de praktijk leert dat het nog nooit zo moeilijk en onbetaalbaar is geweest als nu om na pensionering zich in een ander EU-land te vestigen. Er worden doorlopend beperkingen gecreëerd en hindernissen opgeworpen die mensen ertoe dwingen óf terug te keren naar Nederland óf in een beperkt aantal gevallen de nationaliteit van het woonland aan te nemen om daaraan te ontsnappen.

Wij kunnen u garanderen dat onze achterban een weerspiegeling vormt van de populatie gepensioneerden die in Nederland is gebleven. Óók wij hebben hard meegewerkt aan de opbouw van ons land na de oorlog en wij willen dat het ons gegund is van ons welverdiend pensioen te genieten in het land van onze keuze. Deze vrijheid van keuze is door het Nederlandse overheidsbeleid in ernstige mate beperkt.

Wij hopen in uw komende verkiezingsprogramma's een paragraaf te mogen lezen over de manier waarop u denkt op te komen voor de belangen van de geëmigreerde gepensioneerde Nederlander.

Mocht u vragen hebben over onze boven aangevoerde onderwerpen dan zullen wij die graag beantwoorden.

Het bestuur VBNGB,

C.H. van der Wiel,

voorzitter